

อำนาจในการทำนายของการอบรมเลี้ยงดูและการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคล ในเมือง และชนบทที่มีต่อลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษา วิชาเอกจิตวิทยาไทยและออสเตรเลีย*

The Predictability of Child Rearing Practice and City - Rural Contact
on Personality Characteristic of Thai and Australian Psychology Students

บทความวิจัย

พรรณวดี สมกิตติกานนท์** สเตฟาเนีย เพาโอลินี***

สมชาย เตียวกุล**** เจอเร็มี มาร์ค รูบิน*****

ไอลีน ฟาวลา*****

Punvadee Somkittikanon, R.N., B.Sc., M.Ed.**

Stefania Paolini, BPsych, habilitation., B.Sc., M.Sc., Ph.D.***

Somchai Teaukul, B.Sc., M.Sc., Ph.D.****

Jeremy Mark Rubin, B.Sc., M.Sc., Ph.D.*****

Irene Favara, B.Sc., Ph.D.*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาไทยและออสเตรเลียและอำนาจการทำนายของการอบรมเลี้ยงดูและการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบทที่มีต่อลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับอุดมศึกษาสาขาจิตวิทยาซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาไทย 161 คน นักศึกษาออสเตรเลีย 443 คน รวมทั้งหมด 604 คน เครื่องมือวิจัยได้แก่ แบบวัดบุคลิกภาพ Goldberg's (1992) International Personality Item Pool (IPIP) มีค่าความเชื่อมั่น = 0.82 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูมีค่าความเชื่อมั่น = 0.82 สร้างโดยพรรณวดี สมกิตติกานนท์ ได้แบ่งเป็น 3 กลุ่มได้แก่ 1. แบบประชาธิปไตย (Democratic) 2. แบบเข้มงวด (Restrictiveness) และ 3. แบบปล่อยปละละเลย (Over indulgence) และแบบสอบถามการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบทปรับปรุงจาก Voci & Hewstone (2003) โดย Stefania Paolini มีค่าความเชื่อมั่น = 0.83

ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาไทยและออสเตรียมีบุคลิกภาพแตกต่างกันในองค์ประกอบด้านการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ การยอมรับ ความมั่นคงทางอารมณ์ ความมีจิตสำนึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่แตกต่างกันในด้านการแสดงออก ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านการแสดงออก การยอมรับ และการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความมั่นคงทางอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การอบรมเลี้ยงดูแบบ

Corresponding Author: *ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยนิวคาสเซิลและวิทยาลัยเซนต์หลุยส์

**ประธานหลักสูตรสาขาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์, E-mail: punvadee@slc.ac.th

***Senior Lecturer, School of Psychology, Newcastle University, Australia. E-mail: Stefania.Paolini@newcastle.edu.au

****คณบดีคณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์, E-mail: somchai@slc.ac.th

***** Senior Lecturer, School of Psychology, Newcastle University, Australia. E-mail: Mark.Rubin@newcastle.edu.au

*****Senior Lecturer, University of Padova, Italy.

ปล่อยปลละเลยมีค่าอำนาจการทำนายทางลบในด้านความมั่นคงทางอารมณ์ และการยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปลละเลย แบบประชาธิปไตย การติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบทมีค่าอำนาจการทำนายทางบวกในการเปิดรับประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การอบรมเลี้ยงดู การติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบท บุคลิกภาพของนักศึกษา

Abstract

This study was a survey research. The purpose of this research was to study Thai and Australian students personality and the predictability of child rearing practice and city - rural contact variables on students' personality. The total of 604 research samples comprised of 161 Thai undergraduate Psychology students and 443 Australian undergraduate Psychology students. The Measurements used in this study consisted of Goldberg's (1992) International Personality Item Pool (IPIP) and the reliability was 0.82, The Child rearing practice questionnaires had the reliability of 0.82, constructed by Punvadee Somkittikanon which is divided into 3 styles consisted of Democratic style, Restrictiveness style and Overindulgent style. The City-rural contact questionnaires adapted from Voci & Hewstone's (2003) by Stefania Paolini had the reliability of 0.83

It was found that Australian and Thai students' s personality differed from each other significantly on the factors of openness, agreeableness, emotion stability and conscientiousness with $p < .05$. But there was no difference on extraversion factor. Democratic child rearing style had positive relationship with extraversion, agreeableness and openness to experiences, all at $p < .01$ and emotion stability with $p < .05$. Overindulgent-nonresponsive child rearing style had a unique significant negative impact on participants' emotion stability and agreeableness, both with $p < .05$. Overindulgent-nonresponsive child rearing style, Democratic style and City-Rural contact were positive predictors of participants' openness, all with $p < .05$.

Keywords: Child Rearing Practice, City - Rural Contact, Student's Personality

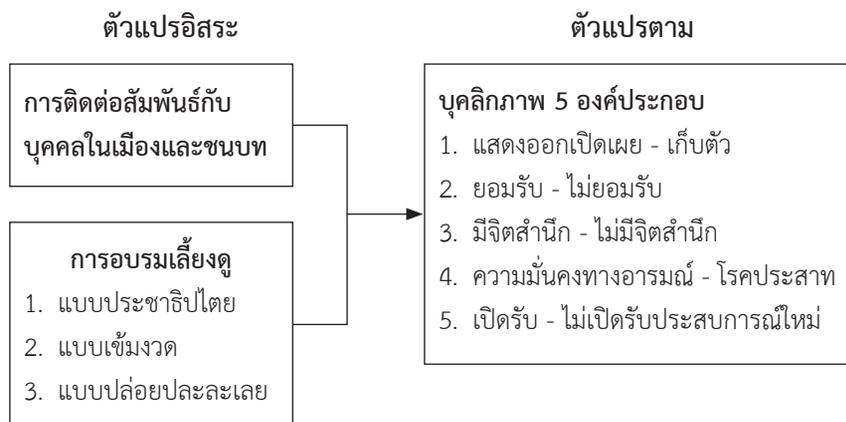
ความเป็นมา และความสำคัญปัญหา

วัยรุ่นที่กำลังเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าและมีพลังความสามารถที่จะพัฒนาได้ก้าวไกล และเป็นศักยภาพที่เข้มแข็งของประเทศชาติ เป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ ต้องการเป็นอิสระ การยอมรับจากครอบครัวและสังคม พื้นฐานอารมณ์ไม่มั่นคง และอาจมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น การแยกตัว การมั่วสุม ขาดสติยั้งคิดในการกระทำบางอย่าง มีปัญหาในการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น ติดยา ติดเกม เปิดรับข้อมูลข่าวสารมากเกินไปหรือบางคนก็น้อยเกินไป มีชีวิตส่วนใหญ่ในโลกของ Social Media ดังนั้นภาครัฐและเอกชน จึงควรร่วมมือกันให้ความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร การอบรมเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสม การสื่อสาร และให้ตรงกับความต้องการของวัยรุ่น (ยุพา พูนขำ, 2553)

ปัจจุบันปัญหาของวัยรุ่นมีความรุนแรง และซับซ้อนมากขึ้น จำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งเพื่อเตรียมคนทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ให้ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม (ราชกิจจานุเบกษา, 2554 : 4) โดยเริ่มจากรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ส่งผลต่อบุคลิกภาพของเด็กที่จะเติบโตเป็นวัยรุ่นในอนาคต (Kagitcibasi, 2001) รวมถึงการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่มีความแตกต่างกันระหว่างบุคคลในเมืองและชนบท เช่น วัยรุ่นในชนบทจะมีความกล้าหาญ ความเป็นผู้นำ ความอบอุ่นทางสังคม การมีสุขภาพจิตที่ดี และความพอเพียงในตนเอง มากกว่าวัยรุ่นในเมือง (Savita & Duhan, 2012) การศึกษาบุคลิกภาพข้ามวัฒนธรรมได้มีการสำรวจโดยใช้แบบทดสอบ Big 5 Personality inventory (BFI) โดยมีกลุ่มตัวอย่างจากประชากรในประเทศอเมริกาใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียง 56 ชาติ ในการเปิดโอกาสรับประสบการณ์

ของบุคคลในแต่ละชาติต่าง ๆ ในโลกมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Schmitt et al., 2007) และ การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้นำแบบสำรวจบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ มาใช้ศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาไทยและออสเตรเลีย การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะมีผลต่อบุคลิกภาพทางบวกของบุคคล ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบเพิกเฉยและแบบเผด็จการ จะมีผลต่อบุคลิกภาพทางลบของบุคคล (เยวาลักษณ์ พันธุ์มุก, 2549) การอบรมเลี้ยงดูและพฤติกรรมการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมจะมีผลต่อบุคลิกภาพและปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่น ในปัจจุบันเช่นนักเรียนมัธยมปลายที่มีพฤติกรรมก้าวร้าวในเขตหนองบัวลำภู ประเทศไทย พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยต่ำในด้านความ ร่าเริง ความรอบคอบ ภาวะเยียบ และความสุขภาพ รวมทั้ง นักเรียนที่ไม่เข้าชั้นเรียนเป็นประจำจะมีบุคลิกภาพด้านความ ต้องการโดยรวมในระดับปานกลางโดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ย จากมากไปน้อยได้แก่ด้านบุคลิกภาพเชิงรุก ความสัมฤทธิ์ผล การเปลี่ยนแปลง การมีอำนาจเหนือผู้อื่น การแสดงตัว และการคบเพื่อนต่างเพศ (สุวิทย์ สุวรรณดี, 2548) และความสัมพันธ์กับเพื่อนสามารถทำนายการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น ได้มากกว่าความสัมพันธ์กับครู ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของ ซัลลิแวนกล่าวว่ากลุ่มเพื่อนจะมีตำแหน่งทางสังคมที่เท่าเทียมกัน และมีลักษณะความสัมพันธ์อย่างเสมอภาคกัน วัยรุ่น จะได้มีโอกาสการเรียนรู้ติดต่อกัน และทำงานร่วมกับคนอื่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาอำนาจในการทำนายของการอบรมเลี้ยงดูและการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบท ที่มีต่อลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาวิชาเอกจิตวิทยาไทยและออสเตรเลีย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล

(กมลพรรณ จันทร์พยอม, 2550) ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและการติดต่อสัมพันธ์ในเมืองและชนบทที่มีผลต่อบุคลิกภาพ จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและทำการศึกษา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาไทย
2. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพของนักศึกษาออสเตรเลีย
3. เพื่อศึกษาอำนาจในการทำนายด้านการอบรมเลี้ยงดูและด้านการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบทที่มีต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา

สมมติฐานการวิจัย

1. นักศึกษาไทยและออสเตรเลีย มีบุคลิกภาพแตกต่างกัน
2. การติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมือง และชนบท มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของนักศึกษา
3. การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของนักศึกษา
4. การอบรมเลี้ยงดูร่วมกับการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบทสามารถทำนายบุคลิกภาพของนักศึกษา

จากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาเอกจิตวิทยาไทยที่วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 จำนวน 161 คน และนักศึกษาวิชาเอกจิตวิทยาออสเตรเลียที่มหาวิทยาลัยนิวคาสเซิลชั้นปีที่ 1 ถึงปีที่ 4 จำนวน 443 คน รวมทั้งหมด 604 คนคิดเป็นร้อยละ 100 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และจำนวนประชากร

เท่ากับ 1,070 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเปิดตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ค่าความเชื่อมั่นที่ 99% กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 1000 คน กลุ่มตัวอย่าง 575 คน และมีการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง และได้รับการอนุมัติจากประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย

เครื่องมือวิจัย

1. แบบทดสอบบุคลิกภาพ Goldberg's (1992) International Personality Item Pool (IPIP) จำนวน 50 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ 0.82 เป็นแบบทดสอบมาตรฐานสากลที่นิยมใช้ได้หลายภาษาประกอบด้วยองค์ประกอบของบุคลิกภาพด้านการแสดงออก การยอมรับ ความมีจิตสำนึก ความมั่นคงทางอารมณ์และการเปิดรับประสบการณ์ใหม่

2. แบบสอบถามการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบทปรับจาก Voci & Hewstone (2003) โดย Stefania Paolini มีค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ 0.83

3. แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูสร้างโดย พรณวดี สมกิตติกันนธ์ และตรวจความตรงของเนื้อหาโดยตรง ศาสตราจารย์ ดร.ดวงเดือน ศาสตราจารย์, Mrs.Jan Fleming และ Mrs.Lily Hennessy มีทั้งหมด 24 ข้อ โดยแบ่งเป็น 3 แบบได้แก่แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดและแบบปล่อยปละละเลย และมีค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ 0.82

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาวิชาเอกจิตวิทยาไทยและออสเตรเลียระดับปริญญาตรีในชั้นปีที่ 1 - 4 โดยมีนักศึกษาออสเตรเลีย 443 คน และนักศึกษาไทย 161 คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิงร้อยละ 79.47 และเป็นนักศึกษาชายร้อยละ 20.53 คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาไทยเท่ากับ 5.1 นักศึกษาออสเตรเลียเท่ากับ 4.9 (จากระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 1.00 - 7.00 ตามเกณฑ์ของออสเตรเลีย) ชนชั้นทางสังคมของครอบครัวนักศึกษาไทยและออสเตรเลียส่วนใหญ่เป็นชนชั้นกลาง และรายได้ของครอบครัวนักศึกษาไทยและออสเตรเลียส่วนใหญ่มีรายได้ปานกลาง

2. ความแตกต่างของบุคลิกภาพของนักศึกษาไทย

และออสเตรเลีย นักศึกษาไทย และออสเตรเลียมีความแตกต่างกันในด้านการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ การยอมรับ ความมั่นคงทางอารมณ์ และความมีจิตสำนึก นักศึกษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำในด้านการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ และการยอมรับ แต่มีคะแนนเฉลี่ยด้านความมีจิตสำนึก ความมั่นคงทางอารมณ์ สูงกว่านักศึกษาออสเตรเลีย นักศึกษาไทยต่างระดับชั้นปีกันไม่มีความแตกต่างกันในด้านการแสดงออก ความมีจิตสำนึก ความมั่นคงทางอารมณ์ และการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีความแตกต่างกันในด้านการยอมรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยด้านการยอมรับต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 ทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ความสัมพันธ์ของการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคล

ในเมืองและชนบท การอบรมเลี้ยงดู กับบุคลิกภาพของนักศึกษา นักศึกษาที่อยู่ในชนบทมีการแสดงออก และการเปิดรับประสบการณ์น้อยกว่านักศึกษาในเมือง และนักศึกษาในเมืองมีทัศนคติทางบวก ในการติดต่อกับสมาชิกภายในกลุ่มที่อยู่ในเมือง เหมือนกันมากกว่าสมาชิกในชนบท นอกจากนี้นักศึกษาไทยมีความพึงพอใจน้อยกว่า มีความวิตกกังวลมากกว่า และมีปฏิสัมพันธ์ที่ไม่ใกล้ชิดน้อยกว่ากับการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบทมากกว่านักศึกษาออสเตรเลีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ทางลบในด้านการแสดงออก การยอมรับ ความมั่นคงทางอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความมีจิตสำนึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมีความสัมพันธ์ทางลบในด้านการยอมรับ และความมั่นคงทางอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการแสดงออก การยอมรับ และการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความมั่นคงทางอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดูและบุคลิกภาพ

	แสดงออก	ยอมรับ	จิตสำนึก	อารมณ์	เปิดรับ	ปล่อยปละ	เข้มงวด	ประชาธิปไตย
แสดงออก	1	.256**	-.010	.203**	.286**	-.124**	-.078	.134**
ยอมรับ		1	.256**	.086*	.368**	-.191**	-.102*	.185**
จิตสำนึก			1	.185**	.009	-.095*	-.071	.054
มั่นคงทางอารมณ์				1	.076	-.201**	-.089*	.090*
เปิดรับประสบการณ์					1	.011	-.068	.147**
อบรม-ปล่อยปละละเลย						1	.434**	-.549**
อบรม-เข้มงวด							1	-.436**
อบรม-ประชาธิปไตย								1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การอบรมเลี้ยงดูร่วมกับการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบทสามารถทำนายบุคลิกภาพของนักศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดสรุปว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีค่าอำนาจการทำนายทางลบในด้านความมั่นคงทางอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบท มีค่าอำนาจการทำนายทางบวกของด้านการแสดงออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลสะท้อนด้านการแสดงออกที่สูงกว่า

ของนักศึกษาที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมือง การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีค่าอำนาจการทำนายทางลบในด้านการยอมรับ และการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีค่าอำนาจการทำนายทางบวกในด้านการยอมรับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยแบบประชาธิปไตย และการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองและชนบท มีค่าอำนาจการทำนายทางบวกในด้านการเปิดรับประสบการณ์ใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 อำนาจการทำนายบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอย

ตัวแปร	b	SE	β
อบรม - ปล่อยปละละเลย	.081	.031	.132**
อบรม - เข้มงวด	-0.018	.023	-0.035
อบรม - ประชาธิปไตย	.113	.028	.200**
การติดต่อสัมพันธ์กับบุคคล	.084	.046	.075*
Adjusted R ²		= .034	
F		= 6.327	

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

นักศึกษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำในด้านการเปิดรับประสบการณ์ใหม่และการยอมรับ แต่มีคะแนนเฉลี่ยด้านความมีจิตสำนึก ความมั่นคงทางอารมณ์ สูงกว่านักศึกษาออสเตรเลีย เช่นเดียวกับการศึกษาของ Schmitt et al., (2007) พบว่าผู้เข้าร่วมวิจัยในอเมริกาใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีความแตกต่างกันในด้านการเปิดรับประสบการณ์ใหม่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้วิจัยพบว่านักศึกษาไทยชั้นปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยด้านการยอมรับต่ำกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่แตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการศึกษาที่นักศึกษาไทยชั้นปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยด้านการยอมรับผู้อื่นค่อนข้างน้อยอาจเนื่องจากเริ่มมีภาระงานทั้งด้านการเรียน และกิจกรรม ที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น จึงมีความเครียด และยอมรับผู้อื่นน้อยลง ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ต้องเตรียมตัวในการฝึกปฏิบัติงานที่ทำให้นักศึกษาเกิดความวิตกกังวล และมีความลำบากในการตัดสินใจด้วยตนเอง แต่ชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 4 มีความแตกต่างกันในด้านการยอมรับผู้อื่น เช่นเดียวกับ “การศึกษาการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 “ที่พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ชั้นปีที่ 4 มีบุคลิกภาพแตกต่างกันในด้านความมั่นคงทางอารมณ์ สติปัญญา การกล้าเผชิญ การพึ่งตนเอง การจินตนาการ ความวิตกกังวล และความเครียด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการแสดงออกความเป็นอิสระ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (พรรณวดี สนธิทรัพย์ และสุวรรณ อนุสันติ, 2553 : 50) และจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า นักศึกษาที่อยู่ในชนบทมีการแสดงออก และการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ค่อนข้างต่ำ อาจเนื่องจากนักศึกษาในเมืองเคยชินกับการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดกับสิ่งแวดล้อมในสังคมที่มีการสื่อสารข้อมูล และกิจกรรมทางสังคมอยู่ล้อมรอบ แต่นักศึกษาในชนบทมีโอกาสในการติดต่อกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวได้น้อยกว่านักศึกษาในเมืององค์ประกอบเหล่านี้จึงเป็นสาเหตุทำให้นักศึกษาในเมืองมีคะแนนการแสดงออก และการเปิดรับประสบการณ์ใหม่สูงกว่า เช่นเดียวกับนักศึกษาในเมืองที่มีทัศนคติทางบวกต่อสมาชิกในกลุ่มของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับ “การศึกษาปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกกลุ่มระหว่างนักเรียนในเมืองและชนบท” พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในเมืองมีสัมพันธภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่มดี สามารถทำงานเข้ากับกลุ่มไหนก็ได้ มีความฉลาดควบคุม

งานได้ มีคะแนนเฉลี่ยการทำงานกลุ่มสูงกว่านักเรียนในชนบท นักเรียนในเมืองเห็นว่าสมาชิกในกลุ่มมีความน่าเชื่อถือ และมีโอกาสในการติดต่อกันสูงกว่า มีสัมพันธภาพความเป็นเพื่อน ทั้งใกล้ชิด และไม่ใกล้ชิดกับสมาชิกที่มีการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมืองที่เหมือนกันมากกว่าสมาชิกในชนบท (Drummond, 1982) การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวดมีความสัมพันธ์ทางลบด้านการยอมรับ และความมั่นคงทางอารมณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 เช่นเดียวกับนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่อบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และแบบทอดทิ้ง จะมีความฉลาดทางอารมณ์ในระดับน้อยกว่านักเรียนที่มาจากครอบครัวที่อบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ และแบบตามใจ (สุภาพรณ โคตรจรัส, 2545) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ด้านการแสดงออก การยอมรับ อารมณ์ที่มั่นคง และการเปิดรับประสบการณ์ใหม่มากกว่า ทั้งหมดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในบทบาทของพ่อที่มีปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ ในการแก้ปัญหาของครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (กมลพรรณ จันททรัพย์อม, 2550) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด พบว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยที่มีค่าอำนาจการทำนายทางลบในด้านความมั่นคงทางอารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะมีผลทางลบต่อพัฒนาการด้านบุคลิกภาพทำให้เด็กควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ได้ ขาดจุดมุ่งหมายในชีวิต มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนก้าวร้าว (ศิริกุล และปราณี, 2550) การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลในเมือง และชนบทจะมีค่าอำนาจการทำนายทางบวกในด้านการเปิดรับประสบการณ์ใหม่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการศึกษานักศึกษาไทย และออสเตรเลีย ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และเปิดรับประสบการณ์ใหม่ จะทำให้เขาปรับตัวเข้ากับเพื่อนในสถาบันการศึกษา และสิ่งแวดล้อมในสังคมได้ดี และเมื่อเขาเจริญเติบโตขึ้น บุคลิกภาพของเขาจะมีการพัฒนาตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาที่วัยรุ่นที่ได้รับการดูแลจากพ่อแม่ที่ดี เขาจะปรับตัวกับสมาชิกในครอบครัวได้ดี มีทักษะในการแก้ไขปัญหามากขึ้น และหลีกเลี่ยงปัญหาน้อยกว่าวัยรุ่นที่ถูกเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และถูกทอดทิ้ง (สุภาพรณ โคตรจรัส, 2545 : 179)

ข้อเสนอแนะ

สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา และชุมชนควรตระหนักถึงความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูและการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยให้ความรู้และสนับสนุนการจัดกิจกรรมให้นักศึกษามีส่วนร่วมเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะของบุคลิกภาพที่เหมาะสม และมีภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็งในสังคมปัจจุบันที่มุ่งเน้นเทคโนโลยีและการสื่อสารไร้พรมแดน

เอกสารอ้างอิง

- กมลพรรณ จันทร์พยอม. (2550). *สภาพแวดล้อมทางครอบครัว โรงเรียน และบุคลิกภาพที่เกี่ยวข้องของการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น*. ปรินญาณินพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พรรณวดี สนธิทรัพย์ และสุวรรณา อนุสันติ. (2553). *ผลการเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักศึกษาระหว่าง ชั้นปีที่ 4 กับชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเซนต์หลุยส์*. กรุงเทพฯ : คณะศิลปศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์.
- เยาวลักษณ์ พันธุ์มุก. (2549). *ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดมุกดาหาร*. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสารคาม).
- ยุพา พูนขำ, ประกายดาว พรหมประพัฒน์, กอบกุล ไชยศาลอึ้งพงษ์ และธณภูมิ สามัคคีคารมย์. (2553). *การส่งเสริมสุขภาพป้องกันพฤติกรรมเสี่ยง และปัญหาสุขภาพเยาวชน*. นนทบุรี : สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2554). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559)*. หน้า 4.
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และปราณี สุทธิสุนทร. (2550). *การอบรมเลี้ยงดูเด็ก*. วารสารสาธารณสุข และการพัฒนา ปีที่ 5 ฉบับที่ 1.
- สุภาพรรณ โคตรจรัส. (2545). *ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และพฤติกรรมส่วนบุคคลของวัยรุ่นไทย*. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์วิจัยวิทยาศาสตร์ จิตวิทยาตะวันออก-ตะวันตก. คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ สุวรรณดี. (2548). *บุคลิกภาพด้านความต้องการและอัตมโนทัศน์ของนักศึกษาวิชาเขตเทคนิคหนองบัวลำภูที่หนีเรียนเป็นประจำ*. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- Drummond, R.J., (1982). Preferred Group Interaction Styles of Rural and Urban Students. *Research in Rural Education*, Volume 1 (Number 1).
- Goldberg, L. R. (1992). The development of markers for the Big-Five factor structure. *Psychological Assessment*, 4, 26-42.
- Kagihcibasi, C. (2001). Development of self and competence in cultural context. Uhlenbeck-Lecture 19, Wassenaar: NIAS.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30, 607-610.
- Savita & Duhan, K. (2012). Personality Assessment of Rural and Urban Adolescence Boys from Disorganized Families. *Journal Sociology Soc Anth*, 3(1) : 43 - 47.
- Schmitt, D.P., Allik, J., Mc Crae, R.R., and Veronica Banet - Martinez. (2007). The Geographic Distribution of Big Five Personality Traits: Patterns and Profiles of Human Self-Description Across 56 Nations. *Journal of Cross Cultural Psychology*, 38, 173.
- Voci, A., & Hewstone, M. (2003). Intergroup contact and prejudice toward immigrants in Italy: The mediational role of anxiety and the moderational role of group salience. *Group Processes & Intergroup Relations*, 6(1), 37 - 54.